

4. Studenții erau obligați să audieze mai multe cursuri decât cele prevăzute în proiectul de regulament. De exemplu: cei de la specialitatea istorie-geografie audiau toate cursurile de la istorie, dar își alegeau la licență fie numai istoria românilor, fie numai o parte a istoriei universale, chiar dacă aceasta nu se specifica în diplomă¹. Nu mai insistăm asupra altor detalii, precizând însă că, deși Ioan Bogdan a trebuit să renunțe la unele din propunerile sale, totuși cele mai multe din modificările dorite de el au fost admise de facultatea ieșeană și regulamentul a intrat în vigoare în cursul anului 1908—1909, reprezentând și de astă dată o cotitură importantă în organizarea facultății. În orice caz, regulamentul facultății din București, s-a făcut separat de cel al Universității din Iași, modificându-se legea la locul necesar, așa cum s-a arătat mai sus.

Împreună cu colegii săi, Ioan Bogdan a colaborat apoi la alcătuirea noii legi a învățământului superior din 1912², lege cunoscută sub numele de legea Arion. Cu aceasta ia sfârșit contribuția lui Ioan Bogdan la organizarea Facultății de filozofie și litere din București pe calea elaborării și modificării unor părți din legile și regulamentele privitoare la structura și funcționarea ei. La punerea de acord a regulamentului facultății cu noua lege, cerută de minister Consiliului facultății la 17 aprilie 1912³, Ioan Bogdan nu a mai putut colabora, fiindcă zece zile mai târziu a trebuit să înceapă girarea funcției de prorector al Universității deoarece rectorul Ermil Pangrati, devenind ministru al lucrărilor publice, cel mai vechi decan trebuia, pînă la alegerea noului rector, să îndeplinească funcția de prorector⁴. De asemenea, după cum se va arăta mai jos, de la 1 iunie același an, Bogdan a fost confirmat ca rector al Universității. Ca atare, modificările au fost propuse de o comisie al cărei raportor a fost Vasile Pârvan.

Un alt sector în care contribuția decanului Ioan Bogdan la organizarea Facultății de filozofie și litere a fost importantă este aceea a *organizării seminariilor*⁵. În primul rînd, Ioan Bogdan a susținut în fața ministerului cererile profesorilor pentru îmbunătățirea bazei materiale a seminariilor. Astfel, la 4 ianuarie 1907 Ioan Bogdan înainta ministerului un amplu memoriu referitor la organizarea seminariilor facultății. După un scurt istoric al înființării lor, se arăta necesitatea creării seminariilor pentru acele specialități la care nu existau încă, precum și necesitatea de a le înzestra cu biblioteci corespunzătoare. După părerea sa, nu era nevoie de seminarii pentru fiecare specialitate în parte. Pentru facultatea de filozofie și litere era nevoie de 6 seminarii, grupîndu-se cîte 2—3 specialități la un loc. Planul propunea acordarea încăperilor necesare, cu mobilierul respectiv, cu aparatele și hărțile necesare. Aceasta cu atît mai mult cu cît, la acea dată, Universitatea din București, prin încorporarea vechii ei biblioteci la aceea a Academiei, rămăsese fără o

¹ Univ. București, Arh. Fac. filologie, Dos. 114/1908—1909, f. 296.

² Ibidem, Dos. 29/1911—1912, f. 125—26, 130—31, 149—150.

³ Ibidem, f. 79, 106.

⁴ Ibidem, f. 76.

⁵ Vezi, de pildă, pentru seminarul de geografie al lui S. Mehedinți și pentru cel de psihologie experimentală al lui C. Rădulescu-Motru, Dos. 110/1907, f. 110, 111.